

СЕЗОНА ФЕСТИВАЛА

DOI: 10.7251/AGN1201199R

UDK 792.09 STERIJINO POZORJE

Небојша Ромчевић

ПОЗДРАВНИ ГОВОР НА ОТВАРАЊУ 57. СТЕРИЈИНОГ ПОЗОРЈА

Српско позориште дели судбину европског. Оно се налази између неког “пост” и неког “нео”, између прошлости која ће бити будућност и будућности која се већ десила, али под неким другим именом. Стална је и панична потрага за новим формама, дефиницијама, концептима; страх од “губитка корака”, потонућа у конзервативно, у догматско, у језиво “*rasse*”, у пакао анахронизма, свакако има корена у нашој културној историји као, уосталом, свим културним историјама свих малих народа. Међутим, ако нас је нечему научила историја позоришта, то је да она пулсира у правилним размацима ка драми и од драме. Данашњи конзервативци сутра ће бити претече, а авангарда оптужена за искључивост. Упркос свим променама, уверен сам да смо се овде сакупили из истих разлога, као и педесет шест пута раније, као и претходних 2600 година: да гледамо причу, будемо омађијани илузијом, стрепимо за ликове, осетимо страх и сажаљење и лепоту чак и у ружном. Није важно шта смо ми Хекуби, већ шта је Хекуба нама. У вечном кружењу истог, не можемо “ухватити прикључак”. Једино што можемо, то је да пажљи-

Сезона фестивала

во ослушкујемо шта Хекуба има да каже, не питајући се зашто лијемо њене сузе.

Желећи нам свима лепоте у изобиљу, проглашавам 57. Стеријино позорје отвореним.